

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αί επιστολαί τη Διευθύνσει.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορά Κύκκου ἀριθ. 34.

Τιμή ἐκάστου φύλλου γρ. 2.

Υπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΧΡΙΣΤΕΠΩΝΥΜΟΝ ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Πρὸς τοὺς εὐλαβεστάτους κληρικοὺς καὶ λοιποὺς εὐσεβεῖς καὶ Ὀρθοδόξους Χριστιανοὺς τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπικὴν περιφέρειαν καὶ ἐν γένει τῆς Νήσου ἀπάσης.

Εὐλαβεστάτων Πρεσβυτέρων!

Εὐσεβεῖς καὶ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί!

Πατρικῶς εὐχόμενοι εὐλογοῦμεν πάντας ὑμᾶς,

Η υπερχλιετὴς Βυζαντικὴ Αὐτοκρατορία ἀπετέλει, ὡς γνω-

στόν, μεγάλαν περίοδον ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀναζωμύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους, ὅπου θρησκευτικῶς μὲν ἀνεγεννήθη καὶ ἀνεκινήθη ἐν τῇ ἱερᾷ κολυμβήτρει τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ἐθνικῶς δὲ καὶ πολιτικῶς ἐξήλθεν εἰς τὴν ἀληθινῶς ἐννοια τῆς εὐρυτάτης ἐνότητος αὐτοῦ, οἷον οἰαίται μεγάλοι διανοοί μόνις εἶχον συλλάβει κατὰ τὴν κλασσικὴν τῆς Ἑλλάδος χρόνον.

Ἡ ἀρχαία καὶ εἰδωλολατρικὴ Ρώμη ἐπὶ αἰῶνας πολλοὺς ἐπὶ ἐξήσκασε· μεγάλαν ἐπιβολὴν καὶ γόητρον ἐπὶ τῆς Ἀνατολικῆς Αὐτοκρατορίας, ἀντίτιζε δὲ εἰς αὐτὴν ὁ Βυζαντινὸς Ἑλληνισμὸς τὸ ἀθάνατον καὶ ἀκαταμάχητον πνεῦμα του. Αἱ τέχναι, τὰ γράμματα καὶ αἱ ἐπιστήμαι, ἡ γεωργία, ἡ βιομηχανία, ἡ ἐμπορία καὶ ἡ ναυτιλία καὶ πάντες οἱ παράγοντες πάσης πνευματικῆς, ἠθικῆς καὶ οἰκονομικῆς προόδου ἀποκλειστικῶς σχεδὸν ἐξήσκουντο ὑπὸ τοῦ Βυζαντινοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅστις καὶ τὸ κράτος ὕλικῶς καὶ πνευματικῶς προήγαγε, καὶ τὰ νεῖρα καὶ τὰ ὄπλα εἰς τὸν στυγερὸν καὶ τὸν στόλον αὐτοῦ παρέιχε.

Βιβρῶν ὅλην αὐτοκρατορίαν καὶ στρατὰς καὶ ναυτοὺς ὑπεχρεοῦντο ὅπως ἐκμανθάνωσι τὴν Ἑλληνικὴν, ἵνα ἐπικοινωνῶσι πρὸς τὸ ὑπὸ κράτος καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτοῦ, ἡ τελείωσι δὲ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία συνελπίσθαι τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἐπιβολὴν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ συνειδήσεως ἐπὶ τῇ τῷ κράτει καὶ τὸν λαὸν τοῦ Βυζαντίου.

Διὰ τῆς Μακεδονικῆς δυναστείας ὀριστικῶς ἡ Βυζαντικὴ Αὐτοκρατορία ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κατὰ πάσας τὰς ἐκφάνσεις αὐτῆς, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ συνειδήσις διήκνει ἀπὸ τῶν Αὐτοκρατόρων μέχρι τοῦ ἐσχάτου χειρώνατος, ἥς διὰ τὴν συμπαράστασιν καὶ τὰ μάλιστα ἐνθουσιαστικὴ ἐκφάνσις ἐπεφυλάσσετο εἰς τὸν τελευταῖον τῆς δυναστείας τῶν Παλαιολόγων Αὐτοκράτορα Κωνσταντίνον ΙΑ'.

Μεγάλαν ἐνένετο τῆς Θείας Προνοίας ἡ εὐμενία πρὸς τὸ Γένος ἡμῶν εὐδοκιοῦσα ἵνα ἐν ταῖς πολυνηροτάταις ἡμέραις τοῦ Βυζαντίου τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα καὶ τὸ σκήπτρον καὶ τὴν πορφύραν φέρῃ κακοδαίμονεστάτος μὲν, ἀλλὰ καὶ Ἑλληνιστάτος Αὐτοκράτορ, γενόμενος ὁ γνωσιώτατος ἐκπρόσω-

πος τῆς Ἑλληνικῆς συνειδήσεως ἐν τῇ καταρρεύσει ραγδαίως αὐτοκρατορίας.

Τὰ κατὰ τὴν ἐπὶ τὴν θαλάσσης μεγάλα τρόπαια τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων κατηύγαζον τὸ κράτος διὰ φαινῆς δόξης, ἀμφιδόλου ἵσως ἐθνικῆς σημασίας, τὸ πρὸ τῆς πύλης δὲ τοῦ Ρωμανοῦ μεγαλοπρεπέστατον δρᾶμα ἡρωϊμοῦ καὶ μαρτυρίου γέγενετο ἀκραίως Ἑλληνικόν.

Ὁ μεγάλῃμος Αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας εἶχε ταχῆ ἐπὶ κεφαλῇ τῆς καταρρεύσεως Αὐτοκρατορίας, ἵνα διὰ τοῦ ἡρωϊκοῦ θανάτου καὶ τοῦ Ἑλληνιστάτου αἵματος τοῦ καθαγιασθῇ τὴν διὰ χιλίων ὁλῶν ἐτῶν διαμορφωθείσαν καὶ ἀποκρυσταλλωθεῖσαν ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Γένους ἰδέαν τῆς Ἑλληνικῆς ὑποστάσεως κατένδυσεν τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους καὶ διὰ τῆς αἰχμῆς τοῦ βαρέος καὶ αἵματοσταγυῖς ξίφους τοῦ νὰ χαράξῃ ἀπαράγραπτα καὶ ἀλόωτα τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ, εἰς ὃν ἐκπνέων ἐκληροδότησε τὸ στέμμα, τὸ σκήπτρον καὶ τὴν πορφύραν τῷ, καταστάσας αὐτὸν ὑπόχρεον καὶ ἐπεθύνον ἐνώπιον τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς ἱστορίας πρὸς τὴν ἀνέγερσιν τῆς ληγοῦσης μετ' αὐτοῦ ὑπερχλιετοῦς περιόδου.

Τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἡ ἀλωσις καίτοι οὐχὶ ἀπροσδόκητος, παρήγαγε κατάληξιν ἀνὰ τὸν τελευταίον κόσμον καὶ βασιλευσάτην ἰδίᾳ προὔξενον οὐδὲν εἰς ἅπαν τὸ Ἑλληνικόν. Τότε ἐξεδιδάθη κατὰ τρόπον μοναδικόν ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἡ βασιλευσάτην ἀρμονία τῶν παλῶν καὶ διασημῶν Αὐτοκρατόρων καὶ λαοῦ Ἑκπνέων Ἐκείνος ἐξόχῳ ἀκράδαντον πίστιν ἐπὶ τὴν ἀθανασία τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ τοῦτον ὠνόμαζε κληρονόμον καὶ διάδοχόν του· ἡ Ἑλληνικὴ δὲ φυλὴ εἰς ἀληκτον ἐδυσθίθη πένθος ἐπὶ τῇ πτώσει τῆς Βασιλευσάτης, καὶ ἀποφράδα ἐκήρυξε τὴν 29ην Μαΐου, ἡρνήθη δὲ νὰ πιστεύσῃ ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ, ὅστις ἐξεπροσώπησε τὴν ἀθανάτην καὶ ἀγῆρω ἰδέαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἠδύνατο νὰ ἐκπνεύσῃ ὡς κοινὸς θνητός.

Ὁ ἱερωγὼν ἐν τῷ μεγάλῳ Ναφ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας λειτουργὸς ἀπελιθώθη τελῶν τὴν μεγάλαν εἰσόδον, καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀνελήφθη ἡ εἰς ἀσπίδον μαρμαρίνον ἀγαλμα μετεμορφώθη, ἵνα μετὰ καρτερίας καὶ ὑπομονῆς ἀναμένη τὴν ἀνάστασιν τοῦ Βασιλείου Γένους, νὰ τοῦ ἀερώχου καὶ ἀταρβυτοῦ ἐπιβαίνων πάλιν ἵππον ἀναστῇ τὴν ἀετοφόρον σημαίαν ἐπὶ τῶν ἐ-

πὶ τῶν, καὶ περὶ τὴν ἱερεὺς τὴν διακοπὴν λειτουργίας.

Ἐπὶ 400 περίπου ἐτὶ ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ διὰ τῆς πίστεως ταύτης ἐγαλῶνται τὰς διαδεχομένας γενεὰς καὶ εὐρίσκειν ἐν αὐτῇ παρρησίαν καὶ ἐλπίδα ἐπὶ τὸ ἐθνικὸν μέλλον. Μετὰ τῆς πίστεως ταύτης ἦγε πολλάκις τὰ ὄπλα κατὰ τῆς τυραννίας, καὶ πάντοτε τὸ Γένος ἡμῶν κατήλθεν εἰς γιγαντώδη ἀνδρὰ καὶ ἐν ὀνόματι τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς ἰδέας ἡγωνίσαστο.

Ἡ κοσμοϊστορικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1821 καὶ οἱ ἐνθεοὶ κατ' αὐτὴν ἀγωνιστὰς, τῆς ἱερᾶς αὐτῆς ἰδέας ἐμφοροῦμενοι, ἐπετέλεσαν θαύματα, ἅτινα ἡ καθολικὴ ἱστορία δὲν ἀνέγινετο ἐπὶ εἰς τὴν ἀληθὴ κοσμοϊστορικὴν σημασίαν αὐτῶν. Ἡ

μεγάλαν ἐθνικὴν ἰδέαν, ἥ τὸ Γένος ἡμῶν ζωογονήσασα κατὰ τοὺς μακροὺς καὶ παγετοὺς χειμῶνας τῆς δουλείας, καὶ ὀδηγήσασα εἰς ἀθάνατους μεγαλουργίας, αὐτὴ νῦν καὶ πάντοτε ἀεὶ ὑπάρχει οἶονεῖ νέα φωτεινὴ διὰ τῆς ἐρήμου νεφέλης καθοδηγοῦσα πάλιν τὸν περιοισίον τοῦ Κυρίου λαοῦ εἰς τὴν χώραν, ἣν ἐπηγγέλατο αὐτῷ ὁ μεγαλομάρτυρ καὶ ἀθάνατος Αὐτοκράτωρ Κωνσταντίνος ΙΑ' ἐν τῇ κρίσιμῳ τῇ ὡρᾷ τοῦ ἐθνικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου τῆς φυλῆς ἡμῶν.

Προτρέπομεθα ὅθεν καὶ διακελεύομεν πατρικῶς τὸν τε ἱερὸν κλήρον καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Ὀρθόδοξον πλῆρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας, ἵνα κατ' ἐκαστὴν 29ην Μαΐου ἐπιτελῶσι πάνδημα μνημόσυνα ἐν τοῖς Ναοῖς ὑπὲρ τοῦ ἐθνομάρτυρος καὶ ἥρωος Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου ΙΑ' ἵνα κατὰ τὴν ἀποφράδα ταύτην ἡμέραν νοερώς πάντες μεταγώμεθα εἰς τὸν ἀθανάτην ἱερὸν τάφον αὐτοῦ, καὶ ἀνυμνοῦμεν ἐκείθεν πίστιν ἀκράδαντον ἐπὶ τὸ ἐθνικὸν μέλλον ἡμῶν ἀνανοῦντες τὸν ὄρκον, ὃν ὥμοσε τὸ Γένος ἡμῶν ὑπὲρ τὰ καπνίζοντα ἐπὶ ἐρείπια τῆς Βασιλευσάτης πρὸς τὴν Δέσποιναν Ὀδονήτριαν, καταστέψανσαν πολλαῖς τῆς Αὐτοκρατορίας, δυνάμεις διὰ καλλινίκων στεφάνων κατὰ τῆς βαρβαρότητος.

Γένειτο?

Δευκωσία, ἐν Ἀρχιεπισκοπῇ
τῇ 20ῇ Μαΐου 1909.

Ἐν Χοιρῷ Εὐχέτης

† Ο ΚΥΠΡΟΥ ΚΥΡΙΑΛΟΣ

ΘΕΣΠΕΣΙΑ ΦΩΝΗ

Ἡ ἀνωθὶ ἐγκύκλιος ἔρτι ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας ἀπολυθεῖσα ἀποτελεῖ ἀτηγῆσιν θεσπέσιαν διὰ τῶν αἰώνων φωνὴς βώσης ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ Ἑλληνικοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ παρὰ πάσας τὰς ἐθνικὰς συμφοράς διηγεκῶς ἐνηχοῦσης εἰς τὴν ἐθνικὴν καρδίαν τὴν ὑπόμνησιν τῆς μεγάλης καὶ ἱερᾶς παρακατάθεσης.

Ἀπασα μὲν ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξία ἀρρήτως συνδέεται μετὰ τῆς ἐνδόξου καὶ μεγάλης ὑπερχλιετοῦς περιόδου τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας καὶ αὐτὴ ἀπετέλεσε τὴν εἰκόνα καὶ τὴν ἀνοπαράστασιν αὐτῆς, ἐκλειψύσης, ἐν τῇ ταῖς συμβόλοις καὶ ἐν τοῖς ἐμβλήμασιν, ἐν ταῖς τελεταῖς καὶ ἐν τοῖς ὕμνοις, ἐν τοῖς ἀμ-

φίσις καὶ τῇ βασιλείᾳ αὐτοκράτορων ἱεραρχῶν περιβολῇ. Ὑπὲρ πάσας δὲ τὰς Ἑλλήνων Ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν ἡ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Βαρνάβη ἔσχεν ὑψηλότερους ἠθικοὺς δεσμούς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Αὐτοκρατορίαν καὶ ὁ πρωτοεπάρχος τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας ἔφερε καὶ φέρει αὐτοῦσια τὸ τε στέμμα καὶ τὸ σκήπτρον καὶ τὴν πορφύραν τῶν Ἑλλήνων Αὐτοκρατόρων. Καίτοι ἡ Κύπρος πολιτικῶς ἀπεχωρίσθη τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας ἀπὸ τοῦ 1193 καὶ ἀποδοχικῶς περιήλθεν ὑπὸ τοὺς ἀπεχθεστάτους ζυγοὺς Φράγκων καὶ Ἑνετῶν, ὑπέμεινε δὲ ἡ Ἐκκλησία καὶ ὁ ἱ. κλήρος αὐτῆς φρικαλέους διωγμούς, οἱ ἐθνικοὶ καὶ ἠθικοὶ δεσμοὶ αὐτῆς παρέμειναν ἀρρηκτοὶ δι' ὅλων τῶν βερμάτων χειμῶνων καὶ τῶν ἐξυτάτων συμφορῶν. Ἐν σιδηρᾷ ἀνέγκῃ ἐπέβλεπεν εἰς τὴν Κυπριακὴν κλήρον νὰ κάμψῃ πρὸς κείρας τὸν ἀγῆνα πρὸς τῆς βαρβαρικής σπάθης καὶ ν' ἀποθέσῃ ὁ πρωτοεπάρχος αὐτοῦ τὰ αὐτοκρατορικὰ ἐμβλήματα πρὸς κείρας, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐπελάβετο τῶν ἱερῶν καὶ ὁρρηκτῶν δεσμῶν τοῦ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Βυζαντινὴν Αὐτοκρατορίαν καὶ τὴν καθόλου Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Τὸ Κυπριακὸν λαὸν ἡ ἀθέμιτος ἐγκατέλειπε καὶ ἀφίστατο ἀπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τοῦ παραδόσεως καὶ τοῦ ἱεροῦ κλήρου ἡ συνέτη καὶ ἡ γὰρ μάρτυρίου ὑπομονὴ πρὸς ἐξοικονομήσιν τῶν χαλεπωτάτων καιρῶν περιέσπασεν ἀλώμενον καὶ ἀκμαῖον τὸ ἐθνικὸν καὶ θρησκευτικὸν αἶμα, καὶ τοῦ Βυζαντίου αἱ τύχαι ἐλευρῶντο ἰδίαι ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ.

Τρεῖς ὅλοι αἰῶνες εἶχον παρέλθει ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ χωρισμοῦ τῆς νήσου μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡ πτώσις τῆς Βασιλευσάτης παρήγαγε τὴν αὐτὴν οὐδὲν ἐν τῇ φραγκοκρατορικῇ Κύπρῳ εἶαν καὶ ἐν πάσῃ ἄλλῃ γηγενίᾳ Ἑλληνικῇ Ὀρθόδοξῳ χωρῇ. Ἡ Τρίτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ὡς ἀλλὰ καὶ ἐν Κύπρῳ ἐκφυγῆν ἀποφράς καὶ οἱ βυζαντινοὶ ὀρθολοὶ τοῦ μαρμαρωμένου Βυζαντίου καὶ τοῦ ἐρημικοῦ χειμῶνος μετεδύθησαν καὶ διατρεφίσθησαν ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν καὶ ἐν Κύπρῳ βυζαντινῶν τε καὶ βέρων ἐν τοῖς αἰῶσι αὐτῶν. Κατὰ θαυμαστὴν ἀλλ' οὐχὶ ἀνεξήγητον σύμπτωσιν ἐν τῇ γῆ τῆς ἀνοπαράστου Μάνης οἱ προεστοί, προεξάρχοντες τοῦ Ἐπισκόπου Οἴτουλου, προσεκάλεσαν τὸν Δουκὰ τοῦ Νεβέρ, θεωρούμενον ἀπὸ τῶν τῶν Παλαιολόγων, ὡς κατεβλήθη καὶ ἀναλάβε τὴν ἐρχομὴν τῶν ἐτοίμων πρὸς ἐπανάστασιν σωμάτων, οἱ Κύπριοι πρεσβεῖ, προεξάρχοντες τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, πρὸς τὴν αὐτὴν Δουκὰ, ὡς Παλαιολόγον, ἀπετείνοντο προσκαλοῦντες αὐτὸν ὡς ἐλευθερωτὴν καὶ παλινορθωτὴν τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἀν οἱ Μοναρχοὶ εἶδον ἀπορρηκτὰ καὶ ἀπρόσθητα ὄργανα τῆς ἀποκρήμνου καὶ ἀπροσίτου ἀκρωλείας

τοῦ Ταυγέτου, οἱ Κύπριοι καὶ οἱ πόλεμοι ἦσαν καὶ ἐγγύτατα πρὸς τὰς ἀκτὰς τῆς Συρίας καὶ Κιλικίας, ὅθεν θὰ ἐξώρμων αἰμοχαρεῖς τῆς αἰ βαρβαρικῆς ὁρᾶς ἵνα πνέωσιν εἰς τὸ αἷμα αὐτῆς οἰονόησιν κίνημα ἐν τῇ νήσῳ. Εἶναι διὰ τοσοῦτο πολλῶ μάλλον ἀξιοθαύμαστοι οἱ νησιῶται, ἀσφαλῶς ριψοκινδυνεύοντες τὰ πάντα εἰς τὴν διακαέστατον πόθον τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας.

Ἐν ταῖς δοκιμασίαις καὶ ἐν τοῖς διωγμοῖς αὐτῆς ἡ Κύπρος ἤντλει παρηγορίαν καὶ θάρρος καὶ δύναμιν ἀπὸ τῆς θείας τῶν αὐτοκρατορικῶν ἐμβλημάτων τοῦ Ἀρχιεπισκόπου αὐτῆς, ἅτινα ἀναπαρίστων ζωντανὴν τὴν μεγαλειάν εἰκόνα τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας, ἣν ἐπέστερε τῶν Παλαιολόγων ὁ Δικέφαλος καὶ ἀγριαὶς κρῶζον πρὸς Ἀνατολήν καὶ Δύσιν μέλας ἀετός. Εἰς τὴν φωνὴν τοῦ αἵματος προσετίθετο τῆς ἱστορίας ἡ βροντῶδης κραυγὴ αἰτινῶν ἀμφοτέρων διετήρησαν διὰ πικρῶν καὶ δυσχεμερῶν αἰώνων ἀκοίμητον καὶ ἀμείωτον τὸ ψυχικὸν ἄλγος ἀπὸ τῆς ἀλώσεως καὶ φλέγοντα πᾶσαν καρδίαν Ἑλληνικὴν τὸν πόθον τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας.

Τὸν πόθον τοῦτον διεδήλωσε θερμότερα ὁ αἰδίδμος Ἀρχιεπίσκοπος Σωφρόνιος Β' πρὸς τὸν πρῶτον Βρετανὸν Ἀρμοστήν Χαλὸν ἐξ ὀνόματος οὐχὶ μόνον τῶν ζώντων ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπ' αἰώνων κεκοιμημένων Κυπρίων Ἑλλήνων. Ἦλθον καὶ παρῆλθον εἰς τὴν νήσον ταύτην Φράγκοι καὶ Ἑνετοὶ καὶ Τούρκοι καταλιπόντες ἐρείπια μόνον τῶν ναῶν καὶ τῶν οἰκημάτων, ἀλλὰ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν τῶν Κυπρίων οὐδὲ νὰ θιγῶσιν ἠδυνήθησαν τὸ πᾶρ καὶ ὁ σίδηρος τῶν ἀλλεπαλλήλων τυράννων ἐπυρόπουλον καὶ ἐσπάρτατον τὴν ψυχὴν φύσιν καὶ τὰ σώματα, τὴν ἀθάνατον δὲ ἐθνικὴν ψυχὴν ὑπῆρξαν ἀνίκανα ὅπως βλάψαι καὶ κατ' ἐλάχιστον. Τῆς ἐθνικῆς ταύτης τῶν Κυπρίων ψυχῆς τὴν ἀκαταλήττητα καὶ τὸ σπρίγος διεδήλωσε ὁ αἰδίδμος Ἀρχιεπίσκοπος Σωφρόνιος Β' καὶ ἐξ ὀνόματος τῆς ἀψευδοῦς ἱστορίας προσήγαγε τοὺς Βρετανούς ὡς προσωρινούς τῆς νήσου ταύτης κυβερνήτας, ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας τεταγμένους ὅπως ἀποδώσιν αὐτὴν εἰς τὴν ποθεινοτάτην αὐτῆς Μητέρα ἐνομένην μετὰ τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ κορμοῦ.

Ὁ νῦν εὐκλεῶς καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἐνδόξου καὶ ἱεροῦ θρόνου τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, περιτιθέμενος τὸ αὐτοκρατορικὸν Στέμμα καὶ τὴν Πορφύραν καὶ τὸ Σκήπτρον ἀναλαμβάνων διὰ τῆς ψήφου τοῦ Κυπριακοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἀνεπὶ πόλιν βεβίωσι τὴν μακραίωνα ἰστορίαν καὶ ἡρώδη τῆς ἡμέρας καὶ ἐνθουσιασμένον ἀπὸ τῶν αὐτοκρατορικῶν ἐμβλημάτων μεταδίδόμενον καὶ φλέγοντα καὶ ζωογονοῦντα αὐτόν. Τὸ μεγαλεῖον καὶ ἀθάνατον δρᾶμα πρὸς τῆς Πύλης τοῦ Ρωμανοῦ θ' ἀνεπαρίστατὴν ζωντανὴν ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦ Πρωτοεπαρχοῦ καὶ Ἐθνάρχου τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ συγκεντρῶν ἐν ἐ-

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
11/14 Μαΐου 1909.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΑΡΧΙΔΙΟΓΙΣΤΗΣ.
Καταθέτει τους λογαριασμούς της απο-
ταμειωτικής τραπέζης.

ΔΟΙ-ΖΟΥ. Καταθέτει αναφοράν των
κατοίκων Γύφου εξαποσπασμένην την ίδρυ-
σιν αστυνομικού σταθμού και συμμετο-
χὴν εἰς τὸ ταχυδρομικὸν δίκτυον.

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Υποβάλλει τὰς
ἐξῆς 7 ἐπερωτήσεις.

α) Ποῖον τὸ προκύψαν περίσσευμα
ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ 1906—1907.

β) Ποῖον τὸ προκύψαν περίσσευμα
ἐκ τῆς χρήσεως 1907—1908.

γ) Ποῖον τὸ προκύψαν περίσσευμα
ἐκ τῆς χρήσεως 1908—1909.

δ) Ποῖον ποσὸν ἀναμένειν ἐκ τοῦ
δανείου τῶν λιμενικῶν Ἀμμοχώστου καὶ
τοῦ σιδηροδρόμου.

ε) Εἰς ποῖον ποσὸν ἀνέρχεται μέχρι
σήμερον τὸ ἐκ τῆς μετατροπῆς τοῦ ἀρ-
γυροῦ νομίσματος τῆς Κύπρου.

ς) Ποῦ εὐρίσκονται κατατεθειμένα τὰ
ἀνω ποσὰ καὶ μὲ ποῖον τόκον.

ζ) Εἰς ποῖον ποσὸν ἀνέρχεται μέ-
χρι σήμερον τὸ διαχειριζόμενον ὑπὸ τῆς
δανειστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ποῖον τόκον
ἀποφέρει τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπὶ τοῖς %.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΑΡΧΙΔΙΟΓΙΣΤΗΣ
ἀπαντᾷ :

α) £ 22885

β) » 86866

γ) » 105483

ἐκ τοῦτο δὲ περιλαμβάνεται καὶ τὸ
£ 20 χιλ. ληρῶν ἀποθεματικῶν.

δ) Τὴν 31 Μαρτίου 1909 ἐναπέ-
μεινεν ἐκ τοῦ δανείου τοῦ Σιδηροδρόμου
£ 3,435.18.6.

ε) Τὸ ὑπόλοιπον ἐκ τῆς μετατρο-
πῆς τοῦ νομίσματος £ 35,436.18.16.

ς) Τὸ ὑπόλοιπον ἐκ τῆς μετατρο-
πῆς τοῦ νομίσματος καὶ αἱ 20000 λίραι
τοῦ ἀποθεματικῶν εἶναι κατατεθειμέναι
εἰς τὰς Βρετανικὰς Ἀσφαλίαις μὲ τό-
κον ἀπὸ 3 μέχρι 3 1/2 % τὰ ἄλλα πλε-
ονάσματα εὐρίσκονται ἐν Κύπρῳ παρὰ
τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπεζῆς (ἐκτὸς 10 χιλ.)
πρὸς 2 % καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ εἰς τοὺς πρά-
κτορας τοῦ Στέμματος εἰς διαφόρους
Ἀγγλικὰς Τραπεζὰς εἰς πρώτην ζήτη-
σιν μὲ 2 1/2—4 %.

ζ) Τὸ διαχειριζόμενον ὑπὸ τῶν δα-
νειστικῶν ἐπιτροπῶν εἰς 26 χιλ. λίρας
ἀποφέρει 4 1/2 %.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΠΙΣΤΩΣΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ
£ 1387.

Θ. ΘΕΟΔΩΤΟΥ. Συνιστᾷ ὅπως δι-
καστὲς καὶ κωμοδίκας διορίξῃ ἡ Κυβερ-
νήσις πρόσωπα νομικῶς μεμορφωμένα
ἐκλόγιστα τοιαῦτα ἐκ τῆς τάξεως τῶν
ἐμπειρῶν δικηγόρων. Συνιστᾷ αὖτε ἐν
τῇ μισθοδοσίᾳ τῶν Δικαστῶν διὰ πε-
ρισσοπῆς τῶν ἐπιδομάτων ἀνωτέρων τιμῶν
ὑπαλλήλων τμημάτων τινων.

Συνιστᾷ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ γρα-
φείου τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ Λευκωσίας ὅπως
εἴναι ἀνεπαρκὲς παρ' ὅλας τὰς πρὸς
τοῦτο προσπάθειάς τῶν ὑπαλλήλων καὶ
δοκιμῶν διότι προσκολληθῇ εἰς τὸ γρα-
φεῖον τοῦτο καὶ ἡ ὑπηρεσία τῶν ὀφθαλ-
μικῶν περιουσιῶν.

Ἐπιτίθεται καὶ πάλιν κατὰ τῆς Κυ-
βερνήσεως διὰ τὰ ἑξ Ἀγγλίας κομισθέν
τα διατάγματα μεταβολῆς τῶν δικαστι-
κῶν θεσμῶν. Ἀπαριθμεῖ τὰ κακὰ τῶν
διαταγμάτων τούτων παρακαλῶν ἡ ἀ-
γόμενός του νὰ θεωρηθῇ καὶ ὡς ἀναπο-
ρὰ τῶν δικηγόρων Λευκωσίας.

ΧΑΤΖΗ-ΙΩΑΝΝΟΥ. Διεκτραγω-
δεῖ τὴν ἀμείβαν τινων ἐν Κύπρῳ κωμο-
δικῶν οἰκτιρῶν ὅδε νὰ ὀρθογραφῶνται
δύναται καὶ ἐρωτᾷ διὰ τὴν διορίσιν
τοιοῦτο ἐμπειρικοὶ καὶ οὐχὶ ἐπι-
στήμονες ὡς εὐμαιρεῖ τὸ τόπος.

Συνιστᾷ τὴν ἰδρυσιν ἑστῶ καὶ κινήτου
ἐπαρχιακοῦ δικαστηρίου ἐν Καρπασίᾳ.
Προτείνει ὅπως τὸ κωμοδικεῖον Λινα-
ρῶν λαβῇ δικαιοδοσίαν Πταισματο-
δικεῖου μονίμου.

ΣΟΖΟΣ. Νομίζει ὅτι τὸ σύστημα τοῦ
διορισμοῦ ὡς ἀντικαταστάτου ἀπουσι-
ζόντος δικαστοῦ τοῦ δικαστοῦ τῆς πλη-
σιεστάτης ἐπαρχίας εἶναι ἐλαττωματι-
κόν. Προτείνει νὰ διορισθῇ ἐκ
δικαστῆς ἐπὶ πλέον ὅστις νὰ ἐξέρχῃ
καὶ ἐργάζεται ἐν Λευκωσίᾳ νὰ
ἀναπληροῖ δὲ τοὺς ἀπουσιάζοντας ἐκ-
άστοτε.

Τονίζει τὸ ἄτοπον ὅπως γίνεται ἐν
Πάφῳ ὅπου ὁ Ἕλλην δικαστὴς ἀπουσι-
άζει.

ζων διώρουν ἀντικαταστάτην τοῦ τῶν
δικηγόρων Νικολαΐδην ὅστις ἔχει τὰς
περισσότερας υποθέσεις ἐκεῖ καὶ τὸ γρα-
φεῖον τοῦ λειτουργεῖ ἀκόμη, καλεῖται δὲ
νὰ ἐκδικᾷ ἐπὶ υποθέσεων ὧν εἶναι δι-
κηγόρος ἐνδιαφερόμενος εἶναι δὲ καὶ δι-
καστὴς ἐν ὅ ὅμοιος τῶν Δικαστῶν
καλοῦσι τοὺς δικαστὰς νὰ ᾤοντο ὅτι
ἡ δημοτικὴ Σύμβουλος ὁ δὲ Ὀθωμαν-
ικὸς κωμοδίκης ἄλλοτε παύσει ἐπὶ ἀνε-
παρκείᾳ καὶ τῶρα ἐθεωρήθη ἱκανὸς διὰ
δικαστῆς.

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Παραπονεῖται ὅτι
αἱ δικαστικαὶ διακοπαὶ εἶναι ἐλάχισται
διὰ τοῦτο δὲ Δικαστὴ καὶ δικηγόροι ἀ-
ναγκάζονται ἐν συμπληρίᾳ νὰ μὴ ὀρί-
ζωσι δικὰς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν καυ-
μάτων ἢ τὰς ἀναβάλλουσι ἀμοιβαίᾳ συν-
αινέσει. Εἰσηγείται ὅπως αἱ δικαστικαὶ
διακοπαὶ ὁρισθῶσιν εἰς τριμήνους ὡς
γίνεται ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἑλλάδι ὅπου
τὸ κλίμα εἶναι ὁμοίον τοῦ τῆς Κύπρου.

Εἰσηγείται ἐπίσης ὅπως οἱ ἐρέται
ἐκδικάζουσιν ὑποθέσεις ἐφετέριον ὅταν
συνεδριάζουσιν ὡς κακούργιοι εἰς τὰς
διαφόρους πόλεις.

Συνιστᾷ τὴν σύστασιν νομικῶν βιβλι-
οθηκῶν εἰς ὅλα τὰ ἐπαρχιακά δικαστή-
ρια.

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Συνηγρεῖ ὑπὲρ
τῶν κωμοδικῶν ὧν τὴν μισθοδοσίαν γα-
ρακτερίζει ὡς εὐεχῆ. Συνιστᾷ νὰ διο-
ρίζωνται κωμοδικοὶ κωμοδίκαι μὲ
ἱκανοποιητικὰς μισθοδοσίας.

Παρατηρεῖ ὅτι ὁ Διευθυντὴς τοῦ
Κυβερνητικοῦ Τυπογραφείου λημβάνει
300 λίρας ἐν ὅ ὁ ἀνώτατος Ἕλλην
δικαστὴς μόνον 240 καὶ ἐρωτᾷ ἐάν ἡ
τυπογραφικὴ τέχνη ἐν Ἀγγλίᾳ εἴναι ἀ-
νωτέρα τῆς Νομικῆς Ἐπιστήμης ἐν
Κύπρῳ. Ἐπιτίθεται κατὰ τῆς Κυβερ-
νήσεως διότι δὲν διορίζει ἐπιστήμονας
εἰς τὰς δικαστικὰς θέσεις.

Παραπονεῖται κατὰ τῆς ἀνεπαρκείας
τοῦ γραφείου τοῦ δικαστηρίου Λάρνακος
ὡς ἐκ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ ὑπαλλήλων.
Παρατηρεῖ ὅτι ἡ δικαστικὴ περιφέρεια
Λευκωσίας εἶναι πολὺ μεγάλη καὶ ζητεῖ
νὰ ὑπαχθῇ μέρος αὐτῆς εἰς τὴν τῆς Λάρ-
νακος. Παραπονεῖται κατὰ τῆς καταδι-
ώξεως ἣν ὑφίσταται τὸ δικηγορικὸν
σώμα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

ΔΟΙ-ΖΟΥ. Εὐρίσκει ἐντελὲς ἀδι-
καλολόγητον τὴν ἐπιμονὴν τῆς Κυβερ-
νήσεως εἰς τὸ νὰ μὴ διορίξῃ ἐπιστήμο-
νας ὡς δικαστὰς καὶ παραπονεῖται ὅτι οἱ
πρωτοκόλληται τῶν δικαστηρίων λαμβά-
νουσι μετὰ τῶν τυγχόντων τῶν μεγαλῆ-
τερον μισθὸν ἀπὸ τοῦ ἰθαγενεῖς δικαστῆς.

Ἐτερον ζήτημα δὲρ θέλω νὰ φέρω
πρὸ ἡμῶν εἴναι ἡ ἐλαττωματικότης τοῦ
νόμου περὶ πτωχεύσεως ἐξ ἣς κινδυνεύει
ἡ πίστις τῆς χώρας. Τοῦτο δὲ διότι ἐ-
τυχον περιπτώσεις καὶ ὅς ἐκρεπὸν οἱ
πτωχεύσαντες νὰ καταδιωρθῶσιν εἴτε
ἐπὶ ἀπλῇ εἴτε ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπία ἔ-
μειναν δὲ ἀκαταδίκοτοι.

Ὑπῆρξαν ἔμποροι πτωχεύσαντες καὶ
πληρώσαντες διὰ συμβιβασμοῦ 15 % ἢ
20 % καὶ εἴτα εὐθενέστες μὲ πρᾶγμα-
τείας περισσοτέρας ἢ πρὶν ἀγνοῦν ἐπ'
ὀνόματι τίνος καὶ εἰσγυνοῦμαι ὅπως ὁ
Δικηγόρος τοῦ Στέμματος ἐξουσιοδοτῇ-
ται ἀυτοπαγγέλλων νὰ ἐπεμβαλῇ.

**ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑ-
ΤΟΣ.** Δὲν δύναται νὰ ἐπεμβαίνειν ἀνδρὶ
κλήθῃ.

ΔΟΙ-ΖΟΥ. Ἀκριβῶς περὶ αὐτοῦ
πρόκειται νὰ ἐξουσιοδοτηθῇ ὁ δικηγόρος
τοῦ στέμματος νὰ ἐπεμβαίνειν ἀυτοπαγ-
γέλλων διότι σπανίως θὰ κληθῇ ὑπηρεσι-
ακῶς πρὸς τοῦτο.

Παραπονεῖται κατὰ τῶν δικημάτων
ἀντιγράφων καὶ ζητεῖ νὰ ὁρισθῶσι ταῦτα
ὡς δικαίωμα δικαστικὸν καὶ αὐτῶν δὲ
ἀναλόγως ὁ μισθὸς τῶν ὑπαλλήλων οἰ-
κτιρῶν τὰ λαμβάνουν.

Συνιστᾷ τὸν διορισμὸν εἰς τὰς πόλεις
εἰδικῶν κωμοδικῶν διὰ τὰς κωμοδικεῖας
υποθέσεις.

Ἐπακούουσι μικρὸν συζητήσας μετα-
ξὺ ΖΙΑΗ ὅς καὶ Θ. ΘΕΟΔΩΤΟΥ
περὶ τῆς Τουρκομαθίας τῶν ὑπαλλήλων
τῶν δικαστηρίων.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΔΕΥΤΕΡΑΣ
4/17 Μαΐου 1909.

Προεδρεῖται Ἀρμοστοῦ.

ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ. Ἀναγινώσκει ἐπιστο-
λὴν τοῦ ὑπουργοῦ δι' ἣν αὐτὸς εὐχαριστεῖ
τὸ Συμβούλιον διὰ τὸ ψήφισμα ἐπὶ τῷ
ὀνόματι τοῦ Μπάγερμαν.

ΠΟΒΙΛΑ. Ἀπαντῶν εἰς σχετικὰς
ἐπερωτήσεις τοῦ κ. Σώζους δίδει τὰς ἀκο-
λουθοὺς πληροφορίες.

Τὰ χρήματα ἄτινα ἐδαπανήθησαν διὰ
τὴν ἀναδόσεων κατὰ τὸ ἔτος 1908—
1909 εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

Α' Διαμέρισμα Λευκωσίας.
Φυτῶν » £98 18.7
Φυτεῖα » 45 12.1
Φυτεῖα Κυβερνίας » 17 19.0
» Ἀθροίσματος » 562 8.1
» Μόρφου » 1 19.1
£1326.17.1

Β' Διαμέρισμα Λάρνακος.
£272.14.2

Γ' Διαμέρισμα Λεμεσοῦ.
Φυτεῖα Ἀλυσίας » 25.1.1
» Ἀρμῶν » 5.11.4
» Τρωάδου » 15 6.1
£45.18.6

Δ' Διαμέρισμα Ἀμμοχώστου.
Εἰς Σύγκρασι » £59.4.0
Εἰς Ἀγ. Μέρωνα » 206.7.7
Εἰς Σαλαμίνα » 400 7.3
Εἰς Βαλλίαν » 148 19.1
£814.18.2

Ε' Διαμέρισμα Πάφου.
Κτήμα » 31.18.2
Σταυρὸς τῆς Ψωκῆς » 66 5.5
Πλατάνι » 15 0.0
£113.3.7

ΣΤ' Φυτεῖα Σιδηροδρ. » 966 0.6
Μισθοὶ » 327 2.7

Ἐξόδα καὶ ὀδοπορικὰ τοῦ
ἐπιθεωρητοῦ κ. Χαταῖς » 416 3.2

Τὸ ὅλον £4282.18.6

Κατὰ Μάρτιον τοῦ 1908 εἴχοντο ἐξ-
οδεύσει διὰ ὄχητα, ἐργαλεῖα, οὐρανοῦ
καὶ ἀντλίας

£842.17.4

Τὸ ὅλον £5125.16.3

Ζ' Ὅ μὲχρι τοῦ Σταυροῦ τῆς Ψω-
κῆς ὁρμισκός ἐστὶν ὡς £577. Δὲ
πιστεύω νὰ ἐξοδεύωσι ὅς ἐπιδόξωσι
πλέον τῶν £30, ὁ ὁρμισκός πρὸς τὸν
ποταμὸν Ἀγ. Ἰωάννου £100 καὶ
γρεάζονται πρὸς ἐπιδόξωσιν αὐτοῦ
£10. Ἀπὸ τοῦ 1902 ἐξοδεύθησαν διὰ
τὴν κατασκευὴν ἐντὸς τῶν ὁδῶν
212 μιλίων μήκους καὶ 4 ποδῶν πλά-
τους £205.

Τὰ οἰκήματα καὶ προιονστήρια εἰς Ἀ.Π.
πιδας καὶ Ἀγιάεστος ὡς £95 11.1
καὶ εἰναι ἐκτιμῶν κατὰ τὸν χωρικὸν Κυ-
πριακὸν τύπον. Ἐν ὅ δ' ἰδίως ἐκτιμῶν
εἰς τὰ πλείστα ἐξ αὐτῶν. Δὲν χρησι-
μοποιῦνται ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων διότι οὐ-
κὲν τὸ θέρος κοιμῶνται ἐν ὑποθῶν τῷ
δὲ χειμῶν δὲν ὑπάρχει ἐργασία.

Μετὰ τοῦτα ὁ ἀρχιδιοκόμος ἀπαντᾷ
εἰς ἐπερωτήσιν τοῦ κ. Κυριακίδου ὡς
ἐξῆς :

Κατὰ τὸ 1907 εἰσῆλθον εἰς Κύπρον
κρύπτος ζυτεῖα 9867 κατὰ τὴν ἀξίαν
£2155. Τῷ 1908 17754 κατὰ τὴν ἀξίαν
£3610. Εἰσῆλθον εἰσῆλθον τῷ 1907
17,080 ὀκτώδης ἀξίαν £647. Τῷ 1908
ὀκτώδης 284,360 ὀκτώδης £1320. Συνεῖτα
οἰκοδομήματα τῷ 1907 εἰσῆλθον £27,547,
τῷ 1908 εἰσῆλθον £29,605.

Τὰ δάση τῆς Κύπρου ἔτι ἰδύαν-
το νὰ παρῶσι τὴν καυσὸν λείαν καὶ
ζυλᾶνθρας διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου
ὑπὸ τὸν ὅρον αἱ ὑλοποιούμεναι ἐκτάσεις
νὰ ἀναδασώσιν καὶ προφυλάττονται ἀ-
πὸ τῶν βοσκῶν.

Ἡ ἑλκὶς δύναται ἀ ἀμφοτέρωθεν νὰ
παρῶσι τὸν ὅρον τῆς Κύπρου
ἐάν τὰ δάση καταστῶσι προσιτὰ.

ΠΙΣΤΩΣΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

(συνέχεια)

ΖΙΑΗ. Παρέχει ἐξηγήσεις τινὰς ὡς
πρὸς ὅσα εἶπεν εἰπεῖ περὶ τῆς Τουρκομα-
θίας τῶν Πρωτοκόλλητων τῶν δικαστη-
ρίων.

Ἀπαντᾷ δὲ ὁ κ. Θ. Θεοδοῦ.

Ἐν τέλει ὁ Ζιαὴ ἐρ. συνιστᾷ ὅπως ἡ
Κυβ. κἀμν ἐρευνᾷ ὅπως περὶ τῆς
ἀντικαταστάσεως τῶν πρωτοκολλημάτων.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ. Νομίζει ὅτι
εἴναι ἡ δουτέρα φορά καὶ ἡν τὸ ζήτημα
τοῦτο ἐρχεται πρὸς τὸ Συμβούλιον ἵσως
νὰ ἔρωσι δικαίον ζητούμενος ἐξ ὅσων
ἐνδὲρα νὰ ἔρωσι πρὸς οὐλοῦντος ὀφθαλ-
μοῦ.

Ἡ ἐπιθυμία τῶν αὐτῶν παρακινεῖ ἀ
καταγνώσιν τοῦ Ἑλλήνων πρωτοκόλ-
λητος ἐν ὅ ὅσοι ὑπηρετοῦσιν ἐπὶ δικα-
σῶν ἐπὶ χωρὶς ἡ δικαιοσύνη νὰ γινώ-
σκῃ τῶν.

Οἱ πρῶτοι οἰκτιρῶν ἐκρεπε νὰ παραπο-
νηθῶσι εἶναι οἱ Ὀθωμανοὶ δικαστὰς
καὶ ὅμως οὐδὲν τοιοῦτον ἐπρόβλεπον.

Να μὲν ἐπιτρέψῃ δὲ ὁ ἐντὶμος Σιε-
φκὴς νὰ εἴπω δὲ δὲν ἔχει δικαίον προ-
νοῦν δὲ ἐπειδὴ οἱ Ὀθωμανοὶ δικαστὰς
δὲν γνωρίζουσι τὴν Ἀγγλικὴν δὲν εἶναι
εἰς θέσιν νὰ κρίνωσι διότι καὶ ἐγὼ δὲν
γνωρίζω τὴν Ἀγγλικὴν ἀλλ' ἐάν ἐγὼ
πρὸ ἐμοῦ ἔνα ὁρμισκὸς ὅστις δὲ μὲ
μεταφράξῃ μετὰ συνέχειας καὶ καλλί-
λογικῶς θὰ ἐνοήσω δὲ ἀγνοεῖ τὴν γλωσ-
σαν ἀλλ' ὅταν μοῦ δίδει νὰ ἐνοήσω με-

ταφράζων συνέχειας καὶ ἐγὼ εἶμαι εἰς θέ-
σιν νὰ κρίνω δὲ ἐγὼ πρὸ ἐμοῦ γνωστὴν
τῆς γλώσσας. Συμπάθω πρὸς τὴν ἐπί-
θυμίαν τῶν νὰ ἔρωσι Τουρκοὺς πρῶτο-
κλ. ἀλλ' ἀποκρούω τὴν κατηγορίαν
τῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων μεταφρασ-
τῶν διότι ἐάν καὶ καὶ ὁ γρὸς δὲ ὁρμισκὸς
σαν δὲ ἐγνώριζον τὴν γλῶσσαν τῶν
καλῶς, κατόπιν τούτων ἐτῶν χρήσεως θὰ
ἐτελειοποιήθησαν.

Μακρὰν τοῦ νὰ εἶναι δὲ ἄξιοι μορφῆς
οἱ πρωτοκόλληται εἰς ἐν τοῦ αὐτοῦ ἄξιοι
πολλῶν ἐπαίνων διὰ τὴν πολλὴν ἐργασι-
αν ἣν ἐκτελοῦσι καὶ οὗτοι καὶ οἱ βοηθοὶ
τῶν καὶ συνιστᾷ τὴν αὐτῶν τῶν ἰδία
δὲ τοῦ τῆς Λευκωσίας ὅστις ἀπὸ 20—25
ἐτῶν ἐκτελῶν τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην μέ-
νει μὲ τὸν αὐτὸν ἐν μικρὸν μισθόν.

ΖΙΑΗ. Εὐχαριστεῖ τὸν Μακρομύ-
την διότι συμφωνεῖ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν
τῶν δὲν παραδίδεται ὅμως δὲ οἱ ἡ-
λῶντες πρωτοκόλληται γνωρίζουσι τὴν
Τουρκικὴν καὶ συνιστᾷ τὸν διορισμὸν ἐξ
εταστικῆς ἐπιτροπῆς ὅπως ἐξετάσῃ τοὺς
πρωτοκόλληται καὶ ἀποφασθῇ.

Τὸ κοινὸν £ 1357 φησὶται.

(Ἔπεται συνέχεια).

Ε. Ρ.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ

ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ενώπιον τοῦ Προέδρου

καὶ τοῦ Πρωτοδρου κ. Θ. Μισοῦ.

Πτώχευσις ἀρ. 1909.

Ἐπὶ τοῖς ἀφορῶσι τὴν αἴτησιν τοῦ
Ἰωάννου Χ. Κουππαρδου ἐκ Μόρφου
ὅπως ὁ ἐκ Πέτρους Μιχαὴλ Χαλαλά-
μους Ζερμπλάς κληροῦνται εἰς κατὰστασιν
πτωχεύσεως.

Τῆς αἰτήσεως τῶν κ. κ. Σιθέρη καὶ
Σερτζῶν δικηγόρων ἐμφανισθέντων διὰ
τὸν Ἰωάννην Σ. Κουππαρδὸν καὶ δι'
ἀλλοὺς δανειστὰς, τοῦ κ. Κυριακίδου
ἐμφανισθέντος διὰ τὸν χρεωστὴν, παρου-
σασθέντος πρὸς ἀκροασιν σήμερον
ὁ δὲ ἐν Λευκῇ καὶ Πέτρᾳ ἔμπο-
ρον Μιχαὴλ Χαλαλάμους Ζερμπλάς
κληροῦνται εἰς κατὰστασιν πτωχεύσεως.
Τὸ δικαστήριον τοῦτο ἀκούσας, τὰ ὑπὸ
καὶ ἐκ μέρους τῶν διαδίκων λεγθέντα,
διὰ τοῦ παρόντος ἀποφασίζει ὅπως ὁ
ἐκτὸς Μιχαὴλ Χαλαλάμους Ζερμπλάς
ἔμπορος ἐν Λευκῇ καὶ Πέτρᾳ κληροῦνται
εἰς κατὰστασιν πτωχεύσεως καὶ ὅπως ὁ
ἐκ Λευκωσίας δικηγόρος κ. Β. Σερτζῶν
διαφορῇ εἰρηγῆται ὁ δὲ κ. Κολοκοτ-
τῆς ἔμπορος ἐκ Λευκωσίας Συνδικὸς τῆς
Πτωχεύσεως ταύτης, περαιτέρω δὲ ὅπως
ὁ τῆς Εἰρηγῆτης καὶ ὁ Συνδικὸς μεταβι-
βῶσι αἰμαῖος εἰς τὸ κατὰστῆμα καὶ οἶκον
τοῦ γιου το